

Psychologia w ratownictwie medycznym - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychologia w ratownictwie medycznym
Kod przedmiotu	14.4-WL-RAT-PS
Wydział	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek	Ratownictwo medyczne
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2020/2021

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ - dr Marcin Florkowski

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem zajęć jest przekazanie studentowi wiedzy na temat psychologicznych mechanizmów funkcjonowania jednostki w sytuacjach trudnych (kryzysowych, traumatycznych).

Przedstawienie wiadomości dotyczących powstawania i przebiegu stresu. Przekazanie informacji związanych z radzeniem sobie ze stresem. Ukazanie roli wsparcia psychologicznego.

Wymagania wstępne

Brak

Zakres tematyczny

Treść wykładów

- Podstawowe koncepcje psychologiczne a rozumienie zdrowia i choroby.
- Stres i radzenie sobie z sytuacjami trudnymi. Psychologia człowieka chorego somatycznie: reakcja pacjenta na chorobę, ból, śmierć.
- Specyfika kontaktu ratownika z pacjentem: wyzwania i zagrożenia, efekt placebo, błędy jatrogenne.
- Wywieranie wpływu na ludzi: techniki wpływu, wchodzenie w rolę autorytetu, konformizm.
- Umiejętności kluczowe dla skutecznej komunikacji w sytuacjach kryzysowych
- Funkcjonowanie ludzi w sytuacjach kryzysowych

Treści ćwiczeń:

- Psychologia zdrowia: psychologiczne aspekty promocji zdrowego stylu życia.
- Relacja ratownik – poszkodowany, rodzina poszkodowanego
- Zachowanie ratownika w trakcie wykonywania działań wobec otoczenia
- Sytuacje trudne dotyczące poszkodowanych i uczestników akcji ratunkowej
- Rola wsparcia w sytuacjach trudnych
- Techniki radzenia sobie ze stresem związanym z akcją ratunkową
- Zapobieganie występowaniu paniki
- Świadomość własnych kompetencji i ograniczeń

Metody kształcenia

Wykład klasyczny, wykład problemowy, prezentacja multimedialna, omówienie przypadku, analiza przypadku klinicznego, gry dydaktyczne, dyskusja dydaktyczna („burza mózgów”), film, pokaz czynności z objaśnieniem, instruktaż, ćwiczenia w parach i małych grupach.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna techniki redukowania lęku i sposoby relaksacji oraz mechanizmy powstawania i objawy zespołu wypalenia zawodowego, a także metody zapobiegania powstaniu tego zespołu;	• B.W22	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • test	• Wykład • Ćwiczenia
rozumie znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem;	• B.W07	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Ćwiczenia
Zna rolę stresu rolę społecznego w zachowaniach zdrowotnych;	• B.W04	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Ćwiczenia
zna formy przemocy, modele wyjaśniające przemoc w rodzinie i w instytucjach, społeczne uwarunkowania różnych form przemocy oraz rolę lekarza w jej rozpoznawaniu	• B.W05	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • test	• Wykład • Ćwiczenia
stosuje zasady organizacji wsparcia psychologicznego dla ofiar zdarzenia oraz uczestników akcji ratunkowej	• C.W44	• dyskusja • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Wykład – Opanowanie materiału programowego mierzone jest testem wiadomości, składającym się z około 50 pytań. Ocena z testu wystawiona jest zgodnie z następującymi zasadami: 94-100% = bdb 85-93% = 4,5 76-84% = 4,0 68-75% = 3,5 60-67% = 3,0 0-59% = 2,0

Ćwiczenia - warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zajęć, przewidzianych do realizacji w ramach programu. Ocenie podlegają: kolokwia sprawdzające wiedzę przed lub po każdym bloku tematycznym – ocena pozytywna powyżej 60% uzyskanych punktów. Dopuszczalna na ćwiczeniach jest jedna nieobecność nieusprawiedliwiona.

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna wszystkich form przewidzianych do realizacji przedmiotu. Wyniki średniej arytmetycznej ustala się zgodnie z zasadą: średnia 3,25 stanowi ocenę końcową 3,5; średnia 3,75 stanowi ocenę końcową 4,0; średnia 4,25 stanowi ocenę końcową 4,5; średnia 4,75 stanowi ocenę końcową 5,0.

Literatura podstawowa

1. Będkowska- Korpała, B., Gierowski J. (red.) Psychologia lekarska w leczeniu chorych somatycznie. WUJ, 2007
2. Jakubowska-Winecka A., Włodarczyk D. Psychologia w praktyce medycznej. PZWL, Warszawa 2007
3. James R I, Gilliland B., Strategie interwencji kryzysowej, PARPA, Warszawa 2005.
4. Kliszcz J. Psychologia w ratownictwie. Wyd. Difin 2012

Literatura uzupełniająca

1. Sheridan Ch. L., Radmacher S.A., Psychologia zdrowia: wyzwanie dla biomedycznego modelu zdrowia. IPZ PTP, Warszawa 1998.
2. Wrona-Polańska H. (red.), Psychologia zdrowia w służbie człowieka, Wyd. UP, Kraków 2012
3. Makara-Studzińska, M. Komunikacja z pacjentem. Wyd. Czelej, 2012
4. Steciwko, A. Barański J., Porozumiewanie się lekarza z pacjentem i jego rodziną. Elsevier, Wrocław 201

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Marcin Florkowski (ostatnia modyfikacja: 18-04-2024 21:00)